

Som almindelig Bemærkning fremhæves, at Fleertallet i flere Paragrafer har beholdt Udtrykket Staten, skjøndt herved kun forståaas Kongeriget særligt; men det har troet ikke at afstedkomme nogen Misforstaaelse herved, eftersom det samme Udtryk jo ofte bruges i meget forskjellig Betydning, saaledes ogsaa om Statsdele, der i visse Retninger have et selvstændigt, skjøndt underordnet Statsliv. Desuden forebygger jo Lovens Overkrift enhver Misforstaaelse. Hvor man dog har troet, at Brugen af dette Ord kunde medføre Misforstaaelse eller Tvetydighed, har man undgaaet dets Brug; saaledes i § 52, hvor „Statens“ forandres til „Kongerigets“ og i § 53 hvor „Statsregnskab“ forandres til „Regnskab“, og „Statens“ udgaaer. Slutteligen maa bemærkes, at Udvalget overalt har sat Ordet „særlig“ istedet for „særegen“.

I det Ovenstaaende har Udvalgets Fleertal søgt at samle Alt, hvad det har at sige om SS i det af Regjeringen fremlagte Udkast og om det i denne Henseende ganske fideordnede Forslag, hvilket det, som ovenfor omtalt, fremlægger for at lette Overstigten ved Behandlingen. Kun den i Udkastet forelagte midlertidige Bestemmelse 3 saalydende:

„Denne Kongeriget Danmarks Grundlov for dets særegne Anliggender træder i Kraft, saasnart Kongen har givet Forsatningslov for det danske Monarkies Fælledsanliggender, og fra samme Tid er Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 ophævet.“

har det endnu ikke bragt til Dmiæle. Denne Bestemmelse indeholder Udkastets Svar paa de tvende sidste Spørgsmaal, Udvalget har stillet til sig selv. Udvalget troer ikke, at det kan berolige sig ved denne Løsning, og mange Rigsdagsmænd mene, at deres Mandat, der med Hensyn til Grundlovsforandringer begrænses af § 100, ikke lader sig forene med den i denne Bestemmelse betegnede Fremgangsmaade. Udvalgets Fleertal ønsker at komme Regjeringens Hensigter imøde saameget, som det kun fra Rigsdagens Standpunkt pligtmæssigen lader sig gjøre; Rigsdagen har i tidligere forhandlede Sager, især i den saa faare beslægtede Arvesag, vist, at den ikke frygtede for at be-

troe Regjeringen et meget ubdydet Mandat, for derved at lette Gjennemførelsen af vigtige Statshandling; men Udvalget har paa den anden Side troet, at her blev forlangt mere af Rigsdagen end det Nødvendige, ja mere end det Gjældige. Udvalget har derfor forsøgt at finde Midler, hvorved Regjeringen beholdt frie Hænder til Udstedelsen og Sværfsattelsen af Fællesforfatningen med Hensyn til baade Tid og Maade, medens paa den anden Side Rigsdagen dog ikke blev udelukket fra, ved sin Beslutning at deeltage i Grundlovens endelige Omdannelse. I dette Siemed foreslaaer Udvalgets Fleertal tre forskjellige Midler, som paa grundlovmæssig Maade skulle sættes til Regjeringens Raadighed, for ved Hjælp af et af dem at fremkalde den Overgang, hvorved „Danmarks Riges Grundlov“ skulde blive til „Grundlov for Kongerigets særlige Anliggender“.

Det første af disse Midler henviser Regjeringen til at fyldestgjøre hele den grundlovmæssige Fordring, ved at optage visse antydede SS af Grundloven i Fællesforfatningen, i Forbindelse med en Repræsentation af en vis Art.

Det andet Middel forbeholder Rigsdagen Afgang til ved sin Beslutning at fremkalde Overgangen, naar den er istand til fuldstændigere at oversee Forholdene.

Det tredje Middel lægger det i Regjeringens Haand at bewirke Overgangen, naar den vil, ved nemlig at sammenkalde efter visse Regler, de samme som de i første Betingelse fastsatte, en Repræsentation for Monarchiet, for at lade den raadslaae om og enes med Regjeringen om Fællesforfatningsværket.

Udvalgets Fleertal har ikke kunnet forestille sig andet, end at et af disse Midler maa kunne lade sig benytte i den tilstgtede Hensigt, uden at berede Regjeringen nogen særlig, især ikke nogen uoverstigelig Banfæltighed. Det har gjentagne Gange taget denne Deel af Sagen under fornyet Overveelse, uden at det er lykkedes at finde noget andet Middel, ja det har meent, at de af samme paapegede Udveie ikke staae i nogen egentlig Strid med Regjeringsudkastets tredje midlertidige Bestemmelse, naar der ikke skal lægges en særdeles Vægt paa den i samme indeholdte Udtalelse, at Grundloven af 5te Juni